

LENINA KAROĢS

ČETURTDIENĀ
1986. GADA
18. SEPTEBRĪ
Nr. 112 (5496)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju tikšanās Jūrmalā

15. septembrī Jūrmalā sākās PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju tikšanās. To noorganizējusi PSRS un Arzēnu draudzības biedrību savienība, Latvijas un Arzēnu draudzības un kultūras sakaru biedrība, Catokvas institūts un Eizenhauera institūts. Apspriešot aktuālus PSRS un ASV attiecību jautājumus sapulcējušies valstsvīri, politiskie un sabiedriskie darbinieki, zinātnes un kultūras darbinieki, strādnieki, studenti un tūristi no Amerikas Savienotajām Valstīm. Plaši pārstāvēta prese. No Savienotajām Valstīm uz tikšanos ieradusies apmēram 300 cilvēku.

Ar tikšanos Jūrmalā tiek turpināts dialogs, kas pagājušajā gadā sākās pēc Catokvas sabiedriskā institūta (ASV) iniciatīvas. Toreiz arī tika nolemts pārrunas turpināt Padomju Savienībā.

Tikšanās pirmās dienas plenārsēdē bija veltīta jautājumam «PSRS un ASV attiecību vispārējais stāvoklis un to uzlabošanas ceļi».

Referātus nolasīja PSRS ārlietu ministra vietnieks V. Petrovskis un prezidenta vecākais konsultants Padomju Savienības jautājumos Džeks Metloks.

Konstruktīvu toni sarunai uzdeva V. Petrovskis. Atzīmējis, ka PSRS un ASV attiecības patlaban nevar uzskatīt par apmierinošām un ka tas ietekmē arī vispārējo stāvokli pasaulē, viņš uzsvēra nepieciešamību atrast izeju no ietilpusī bīstamās saspiļuma joslās. Un tas jādarā steidzami, ievērojot mūsu kosmiskā gadsimta realitātes un prasības. Mums ir viens kopīgs ienaidnieks — cilvēcei draudošās kodolbriesmas.

V. Petrovskis uzsvēra, ka mūsu kodolpolitikas jau vairāk nekā gadu valda klusums. Bet Nevadu, ignorējot sabiedrības protestus, itin bieži satricina apakšzemes sprādzieni. Tas ir pretrunā

ar ASV administrācijas vārdiem par vēlēšanos saglabāt mieru. Kāpēc tā notiek?

Faktiski neko neatbildēdams uz šo jautājumu, Džeks Metloks ar patvaļīgu pēckara vēstures iztulkojumu centās attaisnot ASV negatīvo nostāju pret Padomju Savienību. Viņa runā bija iekļauti arī citi novecojuši štampi, kas attaisno ASV politiku no spēka pozīcijām.

Neizpratnī klātesošajos izraisīja arī Džeka Metloka vēlēšanās diskusijas galveno jautājumu apspriešanu aizstāt ar propagandistiskām spekulācijām. Piemēram, viņš sagrozītā veidā pastāstīja par amerikāņu spieģa N. Danilofa aizturēšanu, viņu iztēlojot kā nevainīgi cietušu žurnālistu.

Pēc tam V. Petrovskis un Džeks Metloks viens otram izteica piezīmes par referātiem. Viņi atbildēja uz PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju jautājumiem.

kuros tika skartas svarīgākās atbrūošānas, reģionālo konfliktu atrisināšanas, tirdznieciski ekonomisko attiecību, zinātnes un kultūras sadarbības uzlabošanas problēmas, kā arī jautājumi par cilvēka tiesību nodrošināšanu un cīņu pret terorismu visās tā izpausmēs.

Tikšanos vadīja PSRS Valsts televīzijas un radioraidījumu komitejas komentētājs, biedrības «PSRS un ASV» valdes loceklis V. Pozners un Džons Voiaks. Pēcpusdienā notika diskusija par plenārsēdes tēmu.

Tūristiem no ASV bija noorganizēta ekskursija pa Rīgu. Vakarā tikšanās dalībnieki apmeklēja PSRS un ASV simfoniskās mūzikas izpildītājnākslinieku koncertu Latvijas PSR Valsts filharmonijā.

LĀTINFORM

Labākie

Sociālistiskās sacensības
uzvarētāji
laikā no

8. līdz 14. septembrim

KARTUPEĻU KOMBAINA
APKALPE — Bernāds Iesalnieks un Pēteris Dabars (kolhozs «Zelta vārpa»).

ARAJI — Pēteris Grandāns (Rudzātu sovhozs, ar traktoru T-74 izstrādāts 10,9 maiņu normas), Pēteris Upenieks (Rudzātu sovhozs, ar K-700 izstrādāta 8,1 maiņu norma), Pēteris Elsts (M. Gorkija kolhozs, ar T-74 izstrādāts 8 maiņu normas).

JAUNAIS MECHANIZATORS — Jāzeps Trokša (Kirova kolhozs, ar K-700 izstrādāts 6,6 maiņu normas).

Ne tikai kartupeli pacelt...

Kārtējais ciklons atnesis lietus zīti. Un zemkopjiem jābūda visa viņa meistarība un izturība, lai novāktu ražu. Nemīlīgā rudens sagādāto pārbaudījumu vajag izturēt arī talcīniekiem — studentiem un rajona skolu audzēkņiem, kuri piedalās kartupeļu novākšanā. Kolhozā «Vārka» šodien rosījās trīs talcīnieku vienības — no Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas, Vārka un Preiļu 1. vidusskolas. Preiļiešu vienība iespaidīga — trīs astotās klases, katru dienu tirumā iziet vidēji 60 talcīnieki. Kā sokas darbs?

Kolhoza «Vārka» otrā ražošanas iecirkņa priekšniece Otilija Sparāne saka:

— Skolēnu veikums mūs apmierina. Katrs talcīnieks dienā salasa vidēji 670 līdz 700 kilogramus kartupeļu. Viegli izrēķināt, ka šī vienība dienā novāc 40 un vairāk tonnu kartupeļu.

— Kāda raža šogad?

— Laba. Pašreiz no hektāra novācam vidēji 200 centneru kartupeļu.

Skolotājs Pēteris Skutelis (8. c klases audzinātājs) stāsta:

— Mūsu vidusskolas audzēkņi katru rudenī nolasa kartupeļus apmēram 100 hektāru platībā. Strādājam vairākās rajona saimniecībās. Vēlāk skolēni piedalās arī kartupeļāju otrreizējā pārlaistībā.

Skolotāja Eleonora Līvāne (8. a klases audzinātāja) sarunā uzsvēra, ka liela uzmanība jāpievērš darba kvalitātei. Un, lūk, kad vāgas ir galā, skolēni stājas rindā un vērtē pariel likko nolāsīto jostu. Atrod, prolams, ne vienu vien bumbu. Pēc katru kartupeļa jāpieliec. Un tā nav tikai kartupeļa pārcelšana, tā ir darba tikuma apgušana, citu darba godāšana. Iši — audzināšana darbā un darbam.

ATELOS: kartupeļi šogad auguši labi, kā saka, grozs uz vietas (augšējais attēls); kolhoza «Vārka» otrā ražošanas iecirkņa priekšniece O. Sparāne (vidējais attēls, no kreisās) un Preiļu 1. vidusskolas skolotāja E. Līvāne precizē darba uzdevumu; simtus un simtus spaiņu ar kartupeļiem saņem un izber skolotāji I. Anspoka (apakšējais attēls, no labās) un P. Skutelis.

K. PRIEDISA teksts,
J. SILICKA foto

Ziņo rajona preses grupas Ziemāju sēja sokas

Mūsu saimniecībā sekmīgi sokas ziemāju sēja. Apsēti jau 332 hektāri (60 procenti no plāna). Rudzus un ziemas kviešus audzēsim pēc intensīvās tehnoloģijas. Tiem atvēlēti 400 hektāri.

Lai palielinātu ražu, 219 hektāros ziemājiem paredzēto platību iestrādātas 17334 tonnas organisko mēslu, pārējos — kālija un

fosfora minerālmēslojums. Sējam tikai pirmajai un otrajai klasei atbilstošu sēklu.

Ik dienas ziemājus sēj trīs mehanizatori. Vislabāk veicas Francim Nnotinam. Viņš iesējis ziemājus 213 hektāros.

T. OZOLA,
kolhoza «Nākotne» dispečere,
preses grupas locekle

Bagāts sēklas iekūlums

Pateicoties labvēlīgajiem laika apstākļiem un zemkopju roku čaklumam, Leņina kolhozā izaudzis labs sēklas ābolīns.

No 150 hektāriem patlaban novākti 105. iegūtas 8 tonnas labas kvalitātes attīrītas sēklas. Iekūlums — 1,4 centneri no hektāra. Saimniecība sen nebija ievākusi tādu ābolīna sēklas ražu.

Iepriekšējie gadi bija neveiksmīgi — no hektāra izdevās iegūt tikai 0,5 — 0,8 centnerus.

Tā kā kolhozam nav valsts sagādes uzdevuma, ābolīna sēklu izmantos tikai savām vajadzībām. Var droši teikt, ka saimniecība ar to nodrošinājusies uz vairākiem gadiem.

M. JAUDZEMA

Arodbiedrību dzīve

Lieli uzdevumi

Agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas II plēnumā izskatīja jautājumu «Par arodbiedrības pirmorganizāciju un arodbiedrības aktīva uzdevumiem, lai arodbiedrības organizāciju dzīvē īstenotu paātrinātu pārkārtošanu, kas norādīta PSKP XXVII kongresa lēmumos un citos partijas un valdības dokumentos».

Plēnumis pieņēma lēmumu, kurā uzdots organizatorisko un masu politisko darbu virzīt tā, lai darbaļaudis mobilizētu lauksaimnieciskās ražošanas tālākai intensificēšanai, kas nodrošinātu PSRS Pārlikas programmas izpildi. Arodbiedrības pirmorganizācijām rekomendēts pārskatīt sociālistiskās sacensības nolikumu, vadoties pēc PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes, Vissavienības arodbiedrību Centrālās padomes un VLKJS Centrālās Komitejas lēmuma «Par Vissavienības sociālistisko sacensību par divpadsmitās piecgaides uzdevumu sekmīgu izpildi, īpašu uzmanību pievēršot sacensībai, kas izvērstā, sagaidot Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu.

Arodbiedrības aktīvam dots uzdevums pastiprināti darboties, lai īstenotu dzīvē sociālā taisnīguma principus, lai kontrolētu,

cik lielā mērā darba alga atbilst darba intensitātei un kvalitātei, lai aizšķērsotu ceļu bezstrādes lenākumiem. Nemītīgi jāgādā par darba apstākļu uzlabošanu, par darba aizsardzību, par profilakses pasākumiem, lai samazinātu strādājošo slimošana, par dzīvokļu un bērnu iestāžu celtniecību, par tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un sadzīves pakalpojumu organizācijas uzlabošanu.

Arodbiedrības komitejām kopā ar citām sabiedriskajām organizācijām jāturpina darbs veselīga dzīvesveida propagandā, jo asi jāvērsās pret jebkuru ledzeršanas gadījumu. Saļā sakarā jāuzlabo kultūrmasa darba formas un metodes.

Pārskatu un vēlēšanu kampaņas gaitā par galveno uzdevumu jāuzskata arodbiedrības aktīva kadru izraudzīšana un izvietošana, lai tādējādi rosinātu arodbiedrības dzīvi. Katra darba kolektīva pirmās pienākums — strādāt un saimniekot ekonomiski pareizi, attīstīt sociālās un sadzīves sfēras visus faktoros, veikt mērķtiecīgu un regulāru audzināšanas darbu.

T. ELSTE,
agrorūpnieciskā kompleksa
darbinieku arodbiedrības
rajona komitejas sekretāre

SAGAIDOT JAUNO MACĪBU GAJU POLITISKAS UN EKONOMISKAS IZGLĪTĪBAS SISTĒMA

MĀCĀM, LAI MĀCĪTU

Pievērst sabiedrību jaunajiem uzdevumiem, izmantot to atrisināšanai tautas, katra darba kolektīva radošo potenciālu, — tāds ir mūsu zemes sociālā ekonomiskās attīstības paštrūcības vispārīgais nosacījums. Tāpēc pagājušajā mācību gadā mūsu kolektīvā zinātniskā komunisma skolu klausītāji studēja kursu «Zinātniski tehniskais progress un vispārīgākie nosacījumi profesionālās skolas reformas īstenošanai».

Dalīšos nelielā pieredzē, kā propagandistam — skolas direktoram — ir iespējams virzīt zinātniskā komunisma skolas klausītāju intereses uz politisko pašizglītību un marksisma-leņinisma teorijas apvienošanu ar psiholoģijas, pedagogijas jautājumiem un konkrētas skolas kolektīvo praktisko darbu.

Klausītāju skaits liels — 53. Vienam propagandistam tikt galā ar visu jautājumu loku ir neiespējami. Tādēļ esmu izveidojis aktīvu. Katra nodarbība sākas ar politinformāciju. Jau vairākus gadus manī palīgi politinformatori ir skolotāji, kuri specializējas atsevišķos jautājumos. Piemēram, M. Zaleskis ziņo par mūsu valsts iekšpolitikas un ārpolitikas jautājumiem, skolotāja A. Rone — par mūsu valsts ekonomikas problēmām, H. Kalinka — par notikumiem aiz mūsu valsts robežiem, G. Pučkova — par kultūras dzīvi, mākslu un literatūru. Visi šie jautājumi vienlaikus tiek saistīti ar republikas un rajona aktualitātēm.

Kāpēc mēs to darām? Lai atvieglotu skolotāju klašu audzinātāju darbu. Politsemināra nodarbības notiek otrdienās, bet trešdienās — politinformācijas klašu kolektīvos. Audzinātājiem ir vieglāk piedalīties politinformācijās, jo viņi iepriekšējā dienā ir guvuši plašu informāciju par visiem pasaules notikumiem. Pašiem visam izsekot ne vienmēr pietiktu laika.

Jau trīs gadus esam bāzes skola rajona skolu propagandistiem. Specializējamies vienās tēmas «Klausītāju politiskās pašizglītības metodes ieviešana zinātniskā komunisma skolas nodarbībās» ietvaros. Patlaban gan pašiem propagandistiem, gan klausītājiem viens no aktuālākajiem jautājumiem ir pašizglītība. Pati to risinu, piedaloties republikas un rajona semināros, arī individuālajās konsultācijās zinātniskā komunisma skolas jautājumu kabinetā, kas atvērta pie Izglītības ministrijas. Visiem skolu propagandistiem ieteicu iespēju robežās apmeklēt šīs konsultācijas, jo tās daudz dod. Diemžēl tajās, tāpat kā atklātajās nodarbībās mūsu skolā, piedalās ļoti maz propagandistu. Nezinu, ar ko tas izskaidrojams, laikam esam ļoti pašpārliecināti par savām zināšanām.

Sajā mācību gadā pastiprināti strādāsim pie skolēnu un skolotāju DZO jautājumiem, jo tie palīdz mācību procesu un metožu pilnveidē, kas ir viena no

skolu reformas pamatprasībām. So darbu iesāksim ar pedagogiskās padomes sēdi, kurā skolotāji saņems teorētisko ievirzi.

Svarīgi ir iemācīties pastāvīgi papildināt savas zināšanas, orientēties straujajā zinātniskās un politiskās informācijas plūsmā. Lai pedagogus varētu radīt audzēkņos savu idejiski politisko noskaņu, viņam ir jābūt ļoti apbruņotam ar dziļām zināšanām idejiski politiskās audzināšanas jautājumos. To izprot mani klausītāji. Viņi tiek iepazīstināti ar visu pieejamo literatūru par propagandas jautājumiem. Vēstures skolotājs M. Zaleskis un matemātikas skolotāja G. Mačāne savos kabinetos bija iekārtojuši atsevišķus stūrīšus ar bagātīgu literatūras klāstu kontrpropagandas jautājumos. Prasību vecākajām klasēm iekārtot šādus stūrīšus izvirzīju pēc pieredzes brauciena uz Mioriem.

Klausītāji nopietni studē marksisma-leņinisma klasiku darbus, proti, tos lasot un konspektējot, daudz jāstrādā ar vārdnīcām, enciklopēdijām, rokasgrāmatām un citiem izziņas materiāliem.

Izmantoju arī tādu darba formu kā organizētas konsultācijas, ja nepieciešams, arī individuālas konsultācijas. Ja presē publicēts kāds sevišķi aktuāls materiāls, lieku par to sagatavot uzstāšanos atsevišķiem klausītājiem. Cenšos strādāt tā, lai klausītāji katrā nodarbībā gūtu zināšanas, ko varētu izmantot darbā savos kla-

šu kolektīvos. Esmu praktizējis rekomendāciju izstrādāšanu visās komunistiskās audzināšanas jomās. Klausītāji tās var izmantot mācību un audzināšanas procesā ar skolēniem un viņu vecākiem.

Atklātajās nodarbībās rajona skolu propagandistiem izstrādāju pieredzes materiālu «Vispārīgi ieteikumi skolas, ģimenes un sabiedrības sadarbībai». Nodarbībās aicinām piedalīties arī bāzes uzņēmumu un partijas rajona komitejas pārstāvjus.

Lai klausītājus aktivizētu, izmantoju aktīvās darba formas — risinām problēmu uzdevumus un problēmsituācijas pedagoģijā un psiholoģijā, klausītāji uzstājas ar ziņojumiem. Viņi iziet arī sabiedriski politisko praksi.

Par lieliem svētkiem kļūst noslēguma zinātniski praktiskā konference. Tajā skolotāji uzstājas ar saviem pieredzes referātiem par zinātniski metodisko tēmu, pie kuras patstāvīgi strādājuši visu gadu. Domāju, ka mūsu skolas klausītājiem tiek daudz dots, lai viņi — skolotāji — sekmīgi spētu veikt savu galveno uzdevumu — sagatavot jauniešus dzīvei, internacionālā pienākuma pildīšanai, apbruņojot teorētiski, norūdot politiski, noskaņojot psiholoģiski, sagatavojot metodiski un iesaistot aktīvi sabiedriskā darbībā.

A. NIKITOVA,
Līvānu 1. vidusskolas direktore

Vietējās padomēs:

Upmala

Jau ziema klauvē pie durvīm

Šie vārdi precīzi un trāpīgi raksturo to, kā daži vadītāji un speciālisti aiz ikdienas rūpēm nesaskata tuvākajā nākotnē veicamo. Gatavošanās ziemas sezonai, kā to savā kārtējā sēdē atzīmēja Upmalas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas locekļi, ir tieši šāds neatliekams darbs.

Diemžēl kolhoza «Dubna», kas izvietojies mūsu ciema teritorijā, nekā neliecina par gatavošanos ziemai. Seit, piemēram, krietni leilguši centrālās katlu mājas rekonstrukcija. Iemesls? Nav aizbidnu, ventilu, cauruļvadu, iscauruju un citu detaļu. Kas vainīgs? Pirmām kārtām pārmetumu šajā ziņā vajag adresēt ne jau tiem, kas šīs detaļas gaida: saimniecības speciālisti bija izdarījuši visu, kā nākas. Pietiekums bija savlaicīgi nodots rajona agrorūpnieciskās apvienības sagādniekiem, vairākkārt par to atgādināts. Tātad objektu ar visu nepieciešamo nav nodrošinājuši agrorūpnieciskās apvienības sagādes dienesta darbinieki.

Taču lielu gausumu, gatavojoties ziemas sezonai, ir pieļāvuši arī kolhoza «Dubna» speciālisti. Viņi laikus neparūpējās par darbspēku katlu mājas remontdarbos, par materiālās bāzes radīšanu pārejai no deficīta šķidrā kurināmā uz cieto mazajās katlu mājās. Ir radies pat malkas deficīts. Seit pārmetumus pelna Daugavpils mežsaimniecības realizācijas daļa. Tā nav realizējusi vēl pat pirmā ceturkšņa fondus.

Vārdu sakot, ziema jau klauvē pie durvīm, bet neatliekamu darbu papildinām. Tāpēc arī mūsu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja uzdeva speciālistiem līdz 1. oktobrim veikt visu nepieciešamo pārejai uz ziemas sezonu.

V. SULTE,
Upmalas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs

Deficīts... aktivitāte

Upmalas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas locekļi, redzot, ka pēdējā laikā apstāšanās kolhoza «Dubna» brīvprātīgās kārtības sargu vienības darbs, kārtējā sēdē noklausījās vienības komandiera V. Romanovska atskaiti.

Deputāti rekomendēja viņam paaugstināt prasības pret atsevišķiem vienības locekļiem, organizēt pārrunu ar vienības sapulci izvirzīt jautājumu par to kārtības sargu izslēgšanu no vienības, kuri neveic savu sabiedrisko pienākumu.

Kā atzīmēja izpildkomitejas locekļi, arī vienības komandierim vajag aktīvāk propagandēt un lievist labāko kārtības sargu pieredzi. Jo viņi iziet dežūrās, regulāri sasniedz labus rezultātus: aiztur likuma pārkāpējus, veic profilakses pasākumus.

Paraugu 40 kārtības sargiem rāda saimniecības vadītājs J. Laizāns, partijas biroja sekretārs I. Vingris, operators S. Brakovskis, šoferis J. Kudiņš un citi. Tieši viņu principiālā rīcība ļāva pēdējā laikā efektīvi cīnīties pret bezstrādes ienākumiem. Piemēram, nesek kombinētās lopbarības zagšanā piekertas A. Upeniece, M. Pudāne, P. Brakovska, kārtības sargu rokās nokļuva arī kāds lebraucējs, kurš spēkulēja ar kažokādu izstrādājumiem.

Izpildkomitejas sēdes dalībnieki norādīja kārtības sargu vienības komandierim V. Romanovskim uz to, ka viņš pret bezstrādes ienākumiem nepieciešams iesaistīt arī citus vienības locekļus, audzināt viņos principālā tī, kura ir raksturīga labākajiem kolhoza kārtības sargiem.

Z. BURIJS

Apbalvojumi darba veterāniem

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs pieņēmis dekrētu par darba veterānu apbalvošanu ar medaļu «Darba veterāns», Preiļu rajonā apbalvoti:

KOLHOZA «DZINTARS» kolhoznieki Anna Ancāne, Pēteris Ancāns, Jānis Bičolis, Valentīns Vaivods, Jānis Krasņakovs, Viktors Kursītis, Helēna Lazdāne, Janīna Lazdāne, Jānis Lozda, Ēvalds Mačulāns, Adele Meinarte, Magnolija Pastare, Marija Paukste, Bronislavs Rudzāts, Pēteris Stašulāns, Stefānija Stašulāne, Bronislava Caune;

KOLHOZA «RITS» kolhoznieki Pēteris Afonkins, Arvīds Bīrzāks, Jānis Bīrzāks, Jāzeps Butāns, Tekla Vaivode, Aqafija Vorobjova, Voļdemārs Daugavvanags, Jāzeps Dimants, Arkādijs Mičko, Anna Muceniece, Antons Mucenīks, Valentīna Peņega, Vitālijs Peņega, Jekaterina Petrova, Emilija Platkāne, Agņija Pudova, Inta Stikāne;

KOLHOZA «ZELTA VĀRPA» kolhoznieki Jāzeps Ancāns, Valija Vasaraudze, Anna Veigure, Alvina Garkalne, Juris Zeps, Paramons Kirilovs, Natālija Lāce, Zīnada Maskaļāne, Valija Melmace, Valija Rītiņa, Anna Rutkālniece, Pēteris Sīlis, Pēteris Skrūzmanis, Arnolds Smelcers, Faina Stepanova, Mihails Uļjanovs, Artemijs Havrovs;

LIVĀNU EKSPERIMENTĀLĀS BIOĶĪMISKĀS ROPNICAS strādnieki — Nina Abramova, Anastasija Apšeniece, Nikolajs Bulgins, Tālvāldis Vītolīns, Genādijs Vīļevs, Osvālds Glušņonoks, Vladimirs Gricjuks, Antons Dzenis, Jānis Driviniēks, Staņislavs Dubrovskis, Vasilijs Ivanovs, Vija Kirillova, Leons Kļaviņš, Anastasija Nikiforova, Irina Nikiforova, vecākā inženiere Anīta Auzāne, inženieres Valentīna Majceva un Ludmila Mitina, meistars Lidija Dzene, Tamāra Kolosova un Valentīna Makarušina, vecākā meistare Klauđija Kuhareca, tehniķe Marija Kaktiņa, laborante Oļga Lukina un galvenais tehnoloģis Atis Lācars;

LIVĀNU BOVMATERĀLU UN KONSTRUKCIJU KOMBINĀTA strādnieki — Andrejs Baranovs, Aina Vasiljeva, Ivāns Kvašuks, Fjodors Kuzmins, Nikolajs Ļaško, Ēriks Škaqālis, Juris Caune un mehāniķis Juris Vikulovs.

Cilvēks un viņa darbs BRĀĻU DRUVA SKAISTI ZIED

Nemaz tik bieži negadās, ka dēļ visi kā viens paliek jēva mājās vai arī, izveidojot savas ģimenes, dzīvo turpat tuvumā. Vajadzīga stipra piekēršanās dzimtajai pusē, tās laudim. Ir jābūt stiprām saknēm, ko nevar izskalot ūdeņi un izraut vēji. Baltmaņu dzimta šajā pusē ienākusi agrākos laikos, tagad te turas stipri.

Jānis visu mūžu bijis goda vīrs. Zemnieks ar miesu un dvēseli. Viņš prot tos darbus, ko mācījies no tēva, taču daudz ko apguvis arī patstāvīgi. Kolhozā «Zelta vārpa» viņu pazīst kā labu elektrīki, uzticējuši galvenā enerģētika pienākumus. Uz tādām vīriem kā viņš balstās visa saimniecība.

Kopā ar dzīvesbiedri Annu, kura nu ir pensijā, bet ilgus gadus pirms tam strādāja par slaucēju Daukstās, viņi dzīvo Jaunmuižā. Kādreiz šī sādža bija gan kolhoza, gan Līvānu pilsētas nomale, tagad te labi samānāmas saimniecības jaunā ciemata aprišes.

Dēli, nekur svešā malā nebūs tik labi, kā te, kur dzīvojam. — Tēvs ne reizi vien ir sacījis saviem puikām. — Jums ir jāmacās, jāapgūst labi amati un jāpaliek. Mūsu zemei tagad vajadzīgas gudras galvas.

Dēļ klausīja tēvu. Vecākais — Teodors — izvēlējās lauku mehanizatora profesiju, vasarā strādā par kombinieri. Arī visjaunākais, kuram dots tēva vārds

— Jānis, nupat beidzis Višku sovhoztehnikumu un pirmo gadu bija ticis kombiniera godā tāpat kā brālis, Teodors, kā jau pieredzējušam mehanizatoram pienākas, iekūlis pāri par 270 tonnām, Jānis — 160 tonnas graudu. Arī tas nav peļami pirmajā darba gadā.

Bija vasaras nogale un labības plaujas sākums, kad iepazīnos ar abiem brāļiem. Viņi strādāja skaisti noaugušā miežu laukā. Pa priekšu virzījās vecākā brāļa vadītais kombains, jaunākais turējās kolonnas vidū. Tā varētu sārindot arī rādītājus par abu brāļu veikumu visas plaujas sezonas ietvaros.

Prieks vērot viņus darbā. Laikam par tādiem dūšīgiem pulšiem sacerēta tautas dziesmas, kurās brāļa druvas daudzina par košu un bagātu, slavē strādīga cilvēka tikumu. Brāļu Baltmaņu druva zied krāšņi, jo par to rūpējas arī vidējais brālis Mikēlis — tā iecirkņa priekšnieks, kurā strādā Teodors un Jānis.

Mikēlis bija izraudzījis profesiju, kurai uzticīgi kļuvisi visi viņu ģimenes vīriši — gribēla būt mehanizators. Līvānu 1. vidusskolu viņš apmeklēja kopā ar Juri Bronku. Abi draugi nolēma mācīties par inženieriem mehanikē. Nu ir pabeigta Mehānizācijas kultatē, iegūts Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas diploms. Paeģūšusīta garā kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Valters viņam piedāvāja:

— Zinu, ka esi dūšīgs vīrs un tiksi galā — sāc vadīt otro ražošanas iecirkni.

Mikēlis, tāpat kā abi pārējie brāļi, nav no runātājiem, bet, ja ko pasaka, tad tas ir kā ar nazi nogriezts:

— Es jau labāk par mehāniķi. Bet ja vajag...

Vajadzēja, un viņš piekrita. Kāda speciālā izglītība vajrāk vajadzīga iecirkņa priekšniekam — agronoma vai inženiera? Par to var strīdēties, taču domāju, ka inženieris te ir isti vietā. Agronomijas pamatus Mikēlis ir apguvis, zināšanas pakāpeniski papildina, tomēr galvenais — viņš ir uz «tu» ar tehniku, var dot nekļūdīgus padomus tehnikas vīriem, kas strādā viņa vadībā.

Brāļu druva tagad ir kopīga — visi ražošanas iecirkņa lauki. Tāpēc tie ir jō koši un bagāti, tāpēc briedē smagas vārpas, jo te savas darba vasaras, rudenus, ziemās un pavasarus aizvada brāļi.

Plecu pie pleca strādājot, pienācis rudenis. Laiks, kad lāvērtē vadārtāis. Otrais iecirknis nav strādājis sliktāk par kaimiņiem, dažbrīd pat krietni labāk, tātad jaunais vadītājs ir savā vietā. Saimniecības lauku kultūru ražas ir starp labākajām rajonā. Arī brāļu druva devusi daļu šīs ražas.

ATELĀ: brāļi Baltmaņi (no kreisās) — Mikēlis, Jānis un Teodors. A. MEZMALIS AUTORA foto

Čelabinskai — 250 gadu

250 gadu aprit Čelabinskai — vienai no lielākajām Krievijas Federācijas pilsētām. Tās vēsture ir notikumiem bagāta. Jau Iemeļjana Puģačova zemnieku kara laikā 1774. gada janvārī Čelabinska — tajos laikos Isetskās provinces galvaspilsēta — pasludināja sevi par tautas komūnu. Pēc sacelšanās sagrāves Čelabinskai gandrīz uz gadsimtu tika atņemts ģerbonis un provincē centra statuss.

Jauns pacēlums pilsētas attīstībā sākās XIX gadsimtā. Ar Lielās Sibīrijas maģistrāles uzcelšanu Čelabinska kļuva par ievērojamu dzelzceļa mezglu. Tas veicināja strauju rūpniecības attīstību, proletariāta veidošanos...

Strauji aug pilsēta mūsdienās. Rodas jauni dzīvojamie rajoni, attīstās rūpniecības uzņēmumi.

ATĒLĀ: Revolūcijas laukums. Pa kreisi — S. Cuilinga Čelabinskās Akadēmiskais drāmas teātris.

TASS fotohronika

BRIGADES DARBUZŅĒMUMS. PIRMIE SOĻI LIVĀNU STIKLA FABRIKĀ

Eksperiments sevi attaisno

Mūsu laikraksta šī gada 19. augusta numurā bija publicēts materiāls «Vēl jāapgūst kolektīva tikumi», kas iepazīstināja ar faktu, ka Lidijas Titovas brigāde Livānu stikla fabrikas otrajā cehā nolēmusi strādāt un dzīvot pa jaunam. Toreiz arī solījām, ka Dmitrija Terentjeva vadītā cehā iegriezīsimies vēl, lai paraudzītos, kā tad klājas jaunās gaitas sācējiem.

Nu jau pirmā mēneša rezultāti izskatīti, aprēķināti procenti un rubļi, izdarīti nepieciešamie secinājumi. Atkal esam ceha priekšnieka kabinetā. Sarunā piedalās arī maiņas meistars Sofija Jesina un apstrādes iecirkņa priekšnieks Vasilijis Martinovs. Viņi visu šo laiku ir bijuši līdzās brigādes ikdienai, palīdzējuši visas neskaidrības un pirmos «par» un «pret» atrisināt, negludumus nolīdzināt.

Pašreizējos apstākļos viens no virzieniem, kas jāleter, lai paugstinātu uzņēmumu darba efektivitāti, plaši iesaistītu darbaļaudis ražošanas pārvaldīšanā un viņos audzinātu, ir brigādes formas ieviešana. Kā šis PSKP Centrālās Komitejas norādījums sevi piesaka reālajā dzīvē?

Ceha priekšnieks Dmitrijs Terentjevs:

— Augusts mūsu ceham bija gan veiksmīgs, gan reizē arī neveiksmīgs. Veiksmīgs tāpēc, ka pirmos pozitīvos rezultātus deva jaunā darba organizācijas forma Titovas brigādē. Neveiksmīgs, ka dažādu apstākļu sakrībības dēļ gan šī brigāde, gan cehs kopumā plānu neizpildīja, nesaražojām produkciju par 38 tūkstošiem rubļu.

brīgādes un cehs kopumā) mēneša plānu neizpildīja. Loģiski, ka apstrādes iecirknis netika galā ar plāna uzdevumu, jo plānu nepildīja izstrādes iecirknis. Kēdes reakcija, jo augusts Livānu stikla fabrikā parasti ir lielais atvaļinājumu laiks. Bet brigādē daudz ko nozīmē jau tas vien, ka darbā neatnāk divi strādnieki. Taču neskatoties uz nelabvēlīgajiem apstākļiem, kādus fabrikā bija izvēlējušies eksperimenta sākumam, darba ražīgums brigādē augustā sasniedza 134,6 procentus. Pavisam vienkārši aprēķināt, ka pusfabrikātu pilnīgas nodrošināšanas apstākļos, darba ražīgums būtu sasniedzis pat 180 procentus.

ka visi strādājuši godīgi. Darba organizētājiem tagad daudz vienkāršāk operēt ar materiāliem, ar cilvēkiem. Mēneša laikā noskaidrojās, ka gluži labi var iztikt ar vienu transportstrādnieku kādreizējo divu vietā. Viņa funkcijas var izpildīt kāds no brigādes strādniekiem. Un šis fakts nav vienīgais. Paies vēl vismaz pāris mēneši, līdz noskaidrosies, kāds ir brigādes locekļu optimālais skaits. Radīsies tā saucamie «liekie cilvēki». Šis termins nebūt nenozīmē, ka viņi vairs nav vajadzīgi brigādē, iecirknim un ceham. Lieta tāda, ka kolektīvajā darba organizācijā viņi paši vairs nebūs ieinteresēti palikt vecajā vietā un labprāt piekristīs iespējai pāriet citā vietā. Vēl jo vairāk tāpēc, ka fabrikā joprojām ir «deficīta» specialitātes.

Iecirkņa priekšnieks Vasilijis Martinovs:

— Brigādē strādāja daudz labāk nekā agrāk. No pirmās līdz pēdējai dienai strādniekiem neveda interese par apkārt notiekošo. Nebija strīdu un nesaprašanās par to, kur vajadzības gadījumā pārvietot cilvēkus.

Mainas meistars Sofija Jesina:

— Eksperiments, par kādu nēs vēl līdz nākamā gada sākumam uzskatīsim jauno darba organizācijas formu, nāca istajā laikā. Mēneša laikā ieraudzījām brigādes formas būtību: kolektīvo ieinteresētību un atbildību par augstākas kvalitātes galaprodukta izlaidi ar mazākiem izdevumiem.

Tā pirmo cēllenu vērtē administrācija. Bet ielūkosimies augusta rezultātos sīkāk. Titovas brigāde (tāpat kā pārējās divas

Otrs fakts, kas liecina par labu brigādes darba organizācijas formai, iespēja vairāk nopelnīt. Titovas brigādē katrs strādnieks vidēji saņēma 177 rubļus. Protams, bija tādi, kuri nopelnīta tikai 120, bija tādi, kuri saņēma vairāk nekā divsimt. Pārējo brigāžu vidējie darba algas rādītāji attiecīgi ir 150 un 117 rubļi. Jāatzīst, ka tieši šī materiālā puse, daļas strādājošo apzināšanu svaru kausus nosvērta par labu eksperimentam. Neapmierinātība? Lai ir neapmierināti paši uz sevi, kas nu reiz nopelnīti, tas pašā nopelnīts. Rodas visai dzīvīgs stimulš nākamajā mēnesī strādāt čaklāk.

Organizējot darbu individuāli, ne vienmēr ir jūtama saikne starp atsevišķa strādnieka darbību un ražošanas galarezultātu. Tāpēc darbā biedri atsevišķos gadījumos paliek par neitrāliem novērotājiem. Šādos apstākļos arī disciplīnas pārkāpēju nosodīšanai ir formāls raksturs.

Nelielais laika spridzis, košs Lidijas Titovas brigādē strādā par jaunam, jau pierādījās, ka pamazām katrā kolektīva locekļi veidojas ražošanas saimnieka arziņa, attīstās kolektīvisms, biedriskums un savstarpēja palīdzība. Visbeidzot veidojas arī optimālais ražošanas klimats, nostiprinās darba disciplīna un samazinās kadru mainība. Tātad stikla fabrikas eksperiments sevi attaisno.

Turpmāk vēl.

L. STRODE

Jakas, svīteri un labs garastāvoklis

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta trikotāžas ceha kolektīvs pasūtītajiem piedāvā plašu trikotāžas izstrādājumu sortimentu. Ateljē izgatavo arī nestandarta apģērbus, komplektus, remontē un atjauno nēsātus trikotāžas ražojumus. Atbilstoši savai gaudmei gan bērni, gan pieaugušie pie mums var pasūtīt kleitas, svārkus, jakas, svīterus, bikses, sporta kostīmus, šalles, cepures un pusgarās zēkas.

Piedāvāto modeļu sortiments patiešām ir liels — gandrīz piecdesmit. Cetdesmit procenti no tiem gada laikā tiek nopelnīti ar jauninājumiem. Esam jau pārliecināties, ka tā mūsu apstākļos ir nepieciešamība. Vienas kleitas modeļa mūžs, piemēram, ilgst tikai gadu vai pat pusgadu. Tāpēc par jauninājumiem domājam nepārtraukti. Gudrojam gan paši, gan smelamies idejas no kolēģiem kaimiņos, jo otrās kategorijas ateljē štatū sarakstā māksliniekus modelētājus nav paredzēti. Mūsu idejas tiek novērtētas, tad savu vārdu saka republikas Sadzīves pakalpojumu m'n's. trijās mākslinieciskās padome. Jaunumiem tiek pavērtis ceļš pie pasūtītājiem.

Pasūtītajiem plaši izvēlēti tiek piedāvātas arī dzijas: pusvilna pa 40 un 45 rubļiem kilogramā, poliparilīns pa 30 rubļiem kilogramā, firvīnas ieldzija pa 17 rubļiem kilogramā. Ar diegļiem (izņemot

aparātdziļu) apodādā Ogres trikotāžas kombinātā. Apmierina gan kvalitāte, gan krāsu toni — katrai gaumei, katram vecumam.

Drīzākajā laikā pie mums varēs pasūtīt izstrādājumus no jauniem dzijas veidiem, kuru kvalitāte nebūs zemāka kā importa dzijai. Trikotāžas ateljē kolektīvs pieņem

KA MUS APKALPO?

pasūtījumus vismūsdienīgākajiem modeļiem. Piedāvājam džemperus ar geometrisku zīmējumu, izstrādājumus ar atvieglotu adījumu, kā arī sieviešu džemperus, kuru adījumā izmantots melnātie diegs, ir iespējams iegādāties arī rokas adījumu meždiņrakstā, izmainīt modeļa detaļas.

Visā ražošanā dominējošā kustība jaunās tehnikas ieviešanā pilnā mērā skar arī mūsu kolektīvu. Jānomaina vismaz septiņas rokas adāmās mašīnas (strādāt ar pusautomātiem ir daudz vieglāk). Paredzēts, ka nākamajā gadā mēs saņemsim piecas Indijas izgatavotās adāmās mašīnas.

Nedaudz pār trikotāžas izstrādājumu remontu un atjaunošanu, kas ir ļoti ērts un arī izdevīgs pakalpojumu veids. Dīemžēl mūsu pilsētā un arī rajonā tas nav cienā. Salīdzinot, teiksim ar Madonas rajonu, kur sadzīves pa-

kalpojumu kombināts ceturksnī remontē trikotāžu par diviem tūkstošiem rubļu, mēs knapi tiekam galā, apstrādājot materiālu divsimt rubļu vērtībā. Aicinu rajona iedzīvotājus — atnāciet vismaz reizi, un jūs redzēsiet, ka pieriezēju fantāzija un šuvēju centība līdz nepazīšanai pārvērtīs jau apnikušos un novalkātos apģērbus gabalus.

Individuālos pasūtījumus mēs nīņemam trikotāžas ateljē. Priekšm. Livānu un Aglonas salonos, kā arī visos divdesmit četros kompleksajos pieņemšanas punktos.

Trikotāžu var iegādāties gan par naudu, gan lemainīt pret vilnu, la tiek piemaksāta izgatavošanas vērtība. Apmāinai piedāvājam izstrādājumus no lebkura dzijas veida. Varam izpildīt pasūtījumus arī no līdzatnestā materiāla — firvīnas aparātdzijas, kas jāpūta no Javītas tūmšgalvotajām aītām. Dzīvai jābūt izmazotajai. Adām arī no veikalā pirkta materiāla.

A. ZIEMELE.

rajona sadzīves pakalpojumu kombināta inženiere tehnoloģe

Vēstules ierosināts temats

Kolektīva stiprās un vājās puses

SAI vēstulei no kolhoza «Rīts» autora paraksta nav, taču tajā skatrs svarīgs jautājums: vadītāju attieksme pret padotajiem, kuri it kā tiek dalīti izredzētajos un pārējos, paviršība darbā, ļaujot notikumu gaitu pašplūsmai, kādēļ iespējami pierakstījumi, materiālu izvazāšana un tamlīdzīgi. Kā lai to visu pārbauda? Nolēmu, ka vispirms jātiekas ar brigādi, jāaprunājas. Palūdzu, lai saimniecības galvenā zootehniķe Jevgenija Romanovska kādā izdevīgā brīdī palīdz sapulcēties Grāveros, Sanākušī atpūtas istabīnā, lopkopēji sprieda par savām lietām. Klāt bija kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Valvods un partijas pirmorganizācijas sekretāre Velta Zelāne. Lopkopēji noklausījās vēstules saturu un asi nosodīja autoru: nekas tamlīdzīgs kolektīvajā nav novērots! Citēšu dažus izteicienus.

ritā daudzuma, nevis «pēc acūmēra», kā tajā vēstulē teikts.

GANI INGRIDA UN NIKOLAJS ANDREJEVI:

— Fermas brigādiere Ārija Upeniece sarakstos uzrāda visus darbus, kas mums jāpaveic, vēlāk — padarītā apjomu. Tad šie saraksti nonāk kolhoza kantorī, kur ar tiem iepazīstas ekonomiste, pārbauda, vai pielietotas pareizas normas, vai pareizi aprēķināta samaksa. Tad sarakstus saņemam atpakaļ. Ja neesam apmierināti, mums ir tiesības izteikt pretenzijas.

Tā viens pēc otra runāja lopkopēji, runāja par savu darbu un to, kas no viņiem nav atkarīgs, bet ar ko jāstopas, no kā atkarīgs viņu noskaņojums, strādātīgība. Viņi pierādīja, ka strādā ar pilnu atbildības izjūtu, cenšas visu padarīt laikā un nekad ziņā nav pelnījuši, ka par viņiem saka ko sliktu. Piena izslaukumi šajā novietnē tagad ir 11,1 kilograma diennaktī, par 1,1 kilogramu lielāki nekā pagājušajā gadā.

Teltes svarā pieņemam par vairāk kā 620 gramiem diennaktī (Annas Daugavvanagas grupā — par 622 gramiem). Jāna Kursiņa grupā piesvari noborojamiem bullēniem ir 607, bet Andreja Usāna grupā — 775 grami.

Raugoties šo cilvēku sejas, klausoties viņu vienkāršajos vārdos, domāju: «Ir gadījies redzēt kolektīvus, kuros dažs labs bailīgais raujas pie «malīnas», bet te cilvēki runā skaidri un godīgi. Lai nu paliek taš sūdzīkalis, vismaz iepazīnos ar patiesām saliedētu kolektīvu.»

Tajā daudz jaunu, enerģisku cilvēku, tomēr nav nepieredzējušu. Visjaunākajiem kolektīva locekļiem, piemēram, Andrim Usānam, abiem ganlem un vēl kādam, ir četrus gadus liels stažs, citiem — krietni lielāks. Tas, ka sadzīvojušies, sapratušies, ir viņu stiprā puse. Bet ir arī vājā — laiks meklēt jaunas sadarbības formas, jaunus darba organizācijas principus. Lopkopēji varētu strādāt pēc kolektīvajā darbuņņema līguma. Kāpēc to nedara?

Loti vienkārši — paši nav domājuši, neviens nav nācis klajā ar priekšlikumu. Jāsaka, arī kolhoza valde vēl nav gatava, nav pārliecināta, ka varēs kā nākas apgādāt ar materiāliem, lopbarību, panākt to pretenziju novēršanu, kas tika izteiktas. Un tomēr — apvienšanās uz jauniem, mūsdienīgiem kolektīvajā ražošanas principiem, balstīšanās uz sava laika prasībām pavērtu ceļu jaunām iespējām. Esmu pārliecināts, ka stiprajā, saliedētajā un darbīgajā mehānismā neviens no malaš nespētu atrast spraugu, lai iesētu sajukumam, neuztīcību vienam pret otru. Kolektīvajā darba un atbildības forma vēl vairāk sekmētu galarezultātu. Strādnieku gods nav atdalāms no kolektīva, tas nevar pastāvēt viens pats par sevi.

Kad šķirāties, lai dotos katrs savās gaitās, radās pārliecība, ka kolhoza valde, partijas pirmorganizācija panāks, lai lopkopību II brigādes darba apstākļi uzlabotos, lai viņu enerģija varētu dot lielāku atdevi.

A. RANCĀNS

TELKOPEIS JĀNIS KURŠITIS:

— Mūsu saimniecības veikalos kombinētās lopbarības pietiek — kālab tad man jāzog no jermas? Gada laikā iegādājos vismaz puslonnas. Es, tāpat arī citi, kombinēto lopbarību saņemam par piena, par kartupeļu pārdošanu, par citiem lauksaimniecības produktu veidiem, par sagādes kantora līgumu izpildi. Saraksti tiek sastādīti laikā, visiem izziņots. Fermā katrai lopu barošanas reizei saņemam noteiktu daudzumu lopbarības, tas tiek izlietots. Mūsu kolektīvajā ir savstarpēja kontrole.

SLAUCEJA VILMA RUDZITE:

— Pret veikalu mums ir citas pretenzijas. Tas sāk darbu pulksten 10.00 ritā un beidz pulksten 18.00 vakarā. Šajā laikā arī mēs esam aizņemti darbā. Lai nopirktu maizi vai ko citu, ir jākavē darbs. Vai nevarētu veikalu atvērt pulksten 8.00 no rīta un arī vakaros pastrādāt ilgāk? Lai garāku tauts dienaspaidus pārtraukumu. Tāpat ir arī ar sadzīves pakalpojumu iestādēm Livānos. Tās darbojas tieši tajā laikā, kad visi esam aizņemti. Kur tad paliek partijas un valdības lēmumi par šo iestāžu darba laika izmaiņāšanu? Sestdienās pakalpojumu kombināta darbnīcas, saloni atvērti tikai līdz pusdienlaikam.

KOTSSTRĀDNIEKS PETERIS IESALNIEKS:

— Sākas kartupeļu pārpalikumu piegāde. Lauku ļaudis labprāt atsaucas uz to, taču šis labās ieromes istenošanu sabojā daži neapzinīgi cilvēki — ar kravu jābraukā vairākas reizes: te pieņēmaš nav, te telpas aizņemtas, te vedums nepatik un tā tālāk. Vēl par materiāli tehnisko apgādi — kēdes, ko saņemam, ir tik tievas un nestipras, ka noder vien kaķu, ne bullu piesiešanai. Jau sešus mēnešus gaidām kad saremontēs 60 metrus garu ūdensvada posmu, kad normāli sāks darboties dzirdināšanas kausiņi.

KOTSSTRĀDNIEKS JĀZEPS BUTĀNS:

— Vēstules autors raksta, ka kūtsmēslu izvācēji strādā tikai trīs stundas dienā. Lai pamēģina. Mēs esam pirmie, kas ierodas jermā, jo kūtsmēslus ar dakšām jāiekrauj ratos, jāzved uz kompostēšanas vietu un jāizkrauj — līdz turieni puskilometrs. Un pēdējie beidzam darbu. Maksu saņemam pēc pada-

Likumam par valsts pensijām — 30 gadu

1956. gadā tika pieņemts likums par valsts pensijām. Taču laika ritumā tas papildināts, daļēji izmainīts. Ar nolūku — īstenot pasākumu kompleksu sociālās nodrošināšanas tālākai pilnīgošanai. Praktiski tas izpaudās šādi: palielinājās par personu loks, kurām piešķir pensijas; pieauga pensiju un pabalstu apmēri; pensiju apmēra noteikšanā pirmo reizi izmantots princips, kad pienākošos naudas summu aprēķina, vadoties no strādājoša palaiņas.

Pensionāriem jūtamu palīdzību sniedz arī ar vienreizējiem pabalstiem. Vientuļajiem pensionāriem (bijušajiem strādniekiem un kalpotājiem) noteikta ikmēneša piemaksa pensijai. Gan ar aprēķinu, lai pensijas un ikmēneša pabalsta summa nepārsniegtu piecdesmit rubļus.

Kopš 1985. gada 1. novembra pilsoņiem, kuriem ir mazas pen-

sijas, medikamentus, ja tos parakstījis ārsts, pārdod ar 50 procentu atlaidi. Paaugstinātas ikmēneša piemaksas vienuļiem veciem cilvēkiem, I un II grupas invalīdiem, kā arī pilsoņiem, kuriem nav tiesību saņemt pensiju.

Valsts rūpējas par vecu cilvēku un invalīdu uzturēšanu speciālos pansionātos. Piemēram, mūsu rajonā esošajā pansionātā «Saleņieki» mitinās 75 cilvēki, katra vajadzībām valsts gadā izlēto vidēji 1184 rubļus. Par šiem sirmgalvjiem gadā arī Preiļu siera rūpniecības un sovhoza «Agļona» kolektīvi.

Mūsu valstī izveidota speciāla sistēma, lai palīdzētu Lielā Tēvijas kara dalībniekiem un invalīdiem, daudz bērnu mātēm. Sajā nolūkā noteikti daudzi atvieglojumi un priekšrocības.

Ar nākamā gada 1. janvāri stāsies spēkā noteikumi par pali-

dzības un atvieglojumu palielināšanu invalīdiem kopš bērnības.

Mūsu rajonā sociālās nodrošināšanas sistēma pensionāriem un darba nespējīgiem pilsoņiem ik mēnesī izmaksā apmēram 700 tūkstošus rubļu.

Gribu uzsvērt, ka īpaša uzmanība sabiedrībai jāvelta vientuļajiem un darba nespējīgiem pensionāriem — tādu rajonā ir apmēram 730. Vairums viņu ir bijušie cīnītāji par padomju varas nodibināšanu un nostiprināšanu. Nereti smagi pārdzīvojuši priekšlaikus sagrauzuši šo cilvēku veselību, laupījuši spēkus.

Divpadsmitajā piecgadē mums jāveic liels darbs, lai īstenotu PSKP XXVII kongresa izvirzīto uzdevumu — nemīgi uzlabot padomju cilvēku labklājību.

I. MIHAILOVA,
rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Savvaļas dzīvnieku „mīlotājiem” — naudas sodi

Avīzēs un žurnālos raksta, pa radio un televīziju stāsta, arī skolās māca, kā rīkoties, ja gadās sastapties ar savvaļas dzīvnieku mazuliem. Lai kaut netišām viņiem nenodarītu ļaunu. Dīvēl ir vēl cilvēki, kuri mantkāribas mudināti (sak, tikšu pie gaļas, būs āda...) vai muļķīgas zinkāribas dīvēl, izdara noziegumu pret dzīvo dabu.

Ielūkosimies meža dzīvī! Maijā daudzām savvaļas dzīvniekiem rodas pēcnācēji. Un tad gadās kādā meža plavīnā uziet it kā bezpalīdzīgu un pamestu mazu alnīti vai stīrņēnu. Cilvēki, īpaši bērni, nereti pielet mazuli apmīlot, reizumis paņem viņu līdz uz mājām.

«Kas šajā rīcībā slikts?» — vaicās lasītājs. Atbilde: ir izdarīts noziegums pret dabu.

Kāpēc? Pirmkārt — cilvēka aizskartu mazuli meža dzīvnieks pamet, vairs negādā par viņu, tādējādi noņemot bada nāvēl: otrkārt — mājas nebrīvē savvaļas dzīvnieks nereti nobeidzas, bet, ja arī izaug liels, tad pēcāk, kad palaists brīvē, vairs nespēj piemēroties dzīves apstākļiem mežā (un vēl — šāds dzīvnieks paradīs uzticēties cilvēkam, tāpēc bieži kļūst par vieglu guvumu malū medniekam).

Minēsim dažus faktus. Līvānu kūdras fabrikas iecirkņa teritorijā bērni atrada alnēnu, aiznesa viņu uz mājām, bet... pēc divām dienām mazuli nobeidzās.

Agļoniete L. Miezīte mājās baroja alnēnu. It kā cēla rīcība. Taču faktiski — noziegums. Un likums nosaka — par meža fauna nodarītajiem zaudējumiem (alnēns šķirts no meža) vainīgajam valsts medību saimniecības

fondā jāiemaksā 500 rubļu.

Līdzīgi atgadījumi bijuši arī kaimiņu rajonos. Piemēram, par meža cūkas barošanu aizgaldā pilsonis J. Timšāns maksāja 200 rubļus, par bebra kopšanu, kas beidzās ar dirāšanu, pilsonis J. Lapšins atlīdzināja 300 rubļu zaudējumu un maksāja 25 rubļus soda naudu. Pilsonis J. Tajevskis ar dukuru kēra zivis, bet nokēra... ondatru. Uzdevināja šo «lomu» draugam, tas nēmas ar ondatras dirāšanu, un nobeigumā valsts kasē tika iemaksāti 100 rubļi. Pilsonis C. Jodins piemājas dārzā izlika cilpas, nokēra trīs zaķus un... šamaksāja 150 rubļus.

Diezgan negaidīti rīkojās pilsonis S. Groda. Savas mājas pagalmā nosita sesku, nodirāja, ādu izkāra zāvēties. Aizgāja S. Groda uz ezermalu, esoš atradusi tur nobeigušos ondatru, arī nodirāja, ādu izkāra zāvēties. Tautas tiesa nolēma: par seska un ondatras ādu nelikumīgu glabāšanu sodīt S. Grodu ar 100 rubļiem.

Kādi secinājumi jāizdara? Jāizvairās no kontaktēšanās ar savvaļas dzīvniekiem. Formula te vienkārša — kas meža dzimis, tam mežā jādzīvo.

Par savvaļas dzīvnieku bojāeju jāziņo tuvākajā milicijas nodaļā, meža sardzes dienestam, Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības vietējai organizācijai vai Latvijas Mednieku un makšķernieku biedrībai.

Atcerieties: par dabai nodarītu kaitējumu soda (vienalga, vai tas izdarīts nezināšanas vai parastas zinkāribas pēc).

G. POMITKINS

Redaktors V. PETROVS

Uzmanību, jauni būvmateriāli!

Līdz šim domāju, ka dažādādas ačgārnības (piemēram, gaismas nešana maisā un tā tālāk) var notikt tikai slavenajā Malēnijā.

Nekā! Izrādās, ka prātu asināt un daudz ko derīgu dzīvei iemācīties varam arī tepat Preiļos. Piedodiet, Preiļēnijā, jo kā tad citādi var izskaidrot faktu, ka

Replika

nesen atvērtajā un ilgi gaidītajā būvmateriālu veikalā tagad parādījušies plaukti ar uzrakstiem «Sieviešu veļa», «Vīriešu veļa»?

Jā, kas to būtu domājis, ka no, atvainojiet, rozā vai gaišzīlām apakšbiksēm var ko vērtīgu

uzbūvēt... Laikam gan tomēr jālūdz talkā kompetentas personas noskaidrot, cik kg vai gab. attiecīgo veļas piederumu vajag, lai samūrētu, teiksim, vienu krāsni vai mājas sienu?

Cerot uz paskaidrojumiem

L. BIRZNIECE

Lemj biedru tiesa

Līvānu stikla fabrikas 1. ceha biedru tiesa izskatīja jautājumu par Rīmmas Meļņikovas huligānisko uzvedību. R. Meļņikova ieradās darbā uz naktis maiņu reibumā, izraisīja skandālu un

Skandālistei — nopelums

pat uzbruka meistarei Z. Morozovai.

Vainīgā jau agrāk tika pārkāpusi darba disciplīnas noteikumus, tāpēc par necienīgu uzvedību sabiedriskā vietā biedru tiesa

nolēma R. Meļņikovai izteikt sabiedrisku nopelumu, paziņojot par to presē.

T. STEINBERGS,

Līvānu stikla fabrikas biedru tiesas priekšsēdētājs

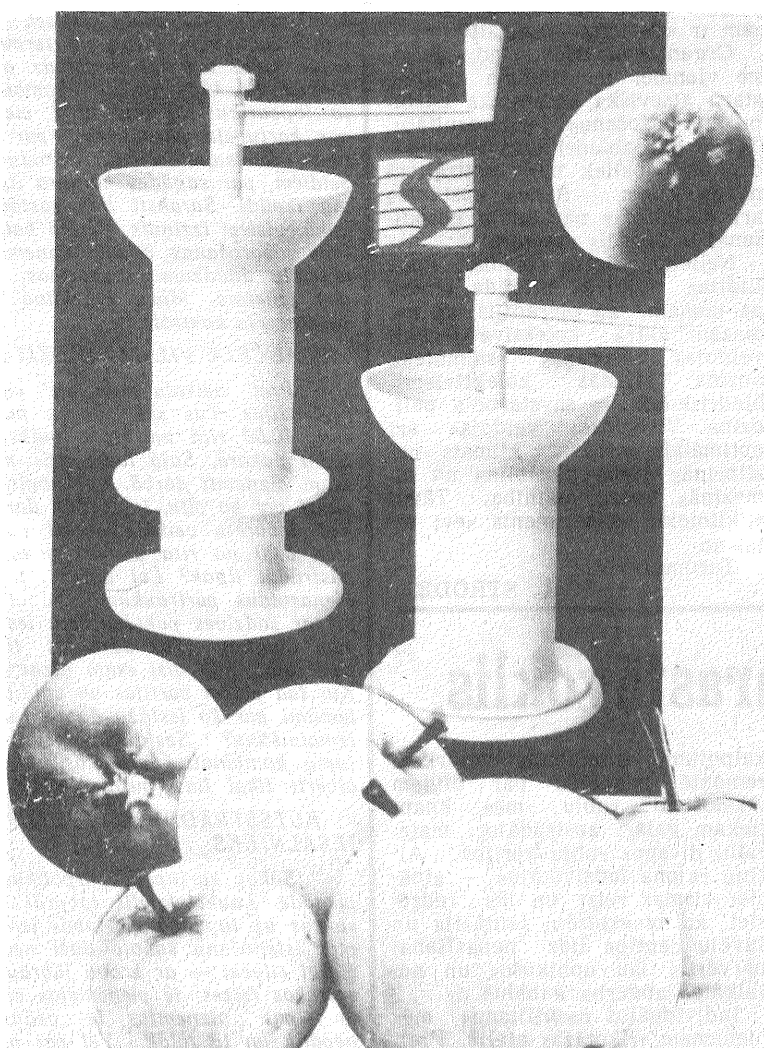
TV Viļņa

18. septembris, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Padomju dziesmu koncerts, 10.00 — TV skolēniem. Par kultūras vēsturi, 10.30 — Skolēniem par kompiuteriem, 11.00 — Cilvēks, Sabiedrība, Likums, 11.30 — Filma — uzvedums «Kas par? Kas pret?», 2. sērija, 12.25 un 18.00 — Zinas, 18.10 — Fakti un komentāri, 18.40 — Dzied Lietuvas PSR Valsts Akadēmiskā Operas un baleta teātra solists S. Larins, 19.10 — Zinas, 19.15 — Daba un mēs, 19.45 — Populārzinātniska filma «Dabas noslēpumi», 20.00 — «Panorāma», 20.30 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Karalu pēdējais arguments», 2. sērija, 22.55 — Zinas.

19. septembris, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Dokumentālā filma «SI pilsēta pie Volgas», 10.00 — TV skolēniem. Nākošajiem strādniekiem, 10.30 — Koncertfilma «Gītāra, gītāra...», 10.50 — Daba un mēs, 11.20 — Jaunatnes viktorīna, 12.05 un 18.00 — Zinas, 18.10 — TV skolēniem. Zinātnes pasaulē, 18.40 — V. A. Mocarts. Trešais koncerts klavierēm ar orķestri, 18.55 — Televīzijas forums, 19.50 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem «Spartaks» (Leningrada) — «Zalgiris» (Kauna), 2. puslaiks, 20.30 — «Panorāma», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Karalu pēdējais arguments», 3. sērija, 22.50 — Zinas, 23.05 — Mākslas filma «Opozīcija», 4. sērija.

20. septembris, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rīta vingrošana, 9.50 — Dokumentālā filma, 10.20 — TV skolēniem, 10.50 — «Veselība», 11.20 — Koncertfilma «Dejas brīnummakslinieki», 12.00 — Nedēļas panorāma (kr. val.), 12.30 — Dokumentālo filmu programma, 13.20 — Mākslas filma «Serafimas sala», 14.35 — Spēle Viļņas J. Tallatas-Kalpošas mūzikas skolas simfoniskais orķestris, 15.15 — Opera «Divi zallēni», 16.15 — Dokumentālo filmu programma, 16.35 — Koncertfilma «Georgijs Maiboroda», 17.35 — Jaunatnes studija, 18.20 — Zinas, 18.30 — Dzied Lietuvas PSR Nobeiguma bagātā skatuves mākslinieci V. Siskaitē, 19.00 — S. Neris un P. Sīrvīsa dzēļa, 19.25 — Lietuvas televīzijas un radio valsts kora koncerts, 20.10 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Koncerta turpinājums, 22.25 — Zinas, 22.40 — Mākslas filma «Opozīcija», 5. sērija, 23.45 — Vakara divertimenti.

Reklāma * Sludinājumi * Līdzjūtības

«MAZULIS» — MAZULIEM!

Arī jūsu mazulim noteikti garšos gaļas, sakņu vai augļu biezenis, kurš būs gatavots jaunajā māsaimniecības ierīcē «Mazulis». Tā ir portatīva, konstrukcijā vienkārša un lēta.

«Mazuli» var iegādāties saimniecības preču veikalos.
Cena — 3 rubļi. Rūpnīca «Straume»

LPBS aģentūra «Latvijas kooperācijas reklāma»

Sakarā ar ražošanas paplašināšanos

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI pastāvīgā darbā vajadzīgi:
vecākais inženieris celtnieks — alga 180 rubļ. mēnesī.
inženieri mehāniķi — alga 170 rubļ. mēnesī.
celtniecības profesiju strādnieki — alga 220 — 270 rubļ. mēnesī.

Pēc izziņām griezties darbā iekārtošanas biroja — telefoni 43723 un 21962, vai fabrikas kadru daļā, telefoni — 44479, 43171.

PĀRDOD 3. laktācijas govī Upmalas ciema Čukuros, L. Valvode.

Vaicās zeme — kā tas var būt. Ka tavus soļus vairs nesajūt, Vaicās pamestā māia un dziestošā pavarā liesma.

Vaicās — cilvēk, kur tava dziesma? (A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnam Salletim sakarā ar TĒVA nāvi.

Grāmatvedības darbinieki

Tēt, tu manā ceļā klusi Pirmās ugunīnās dedzi. Ko man dzīvē labu devi, Nespēs kapu smilšī segt.

(M. Bārbale)
Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar JĀŅA SALLIESA nāvi.

Kolhoza «Dzintars» valde, partijas pirmorganizācija, arodkomiteja

Bļi balti gadi, Atnāk stunda melnā, Pār cilvēku, pār dzīvi tumsa list. (M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību Klavinsku ģimenei sakarā ar DELA pār-agro nāvi.

Kolhoza «Dzintars» valde

PĀRDOD zirgu un teli. Rēzeknes raj., Maltā, Saules ielā 20.

PĀRDOD govī kolhoza «Nākotne», A. Magdalonoks.

AGLONAS INTERNĀTSKOĻA no 1986. gada 1. oktobra pieņem darbā sezonas kurinātājus, dienesta telpu apkopējas. Pie darba algas ir 20 procentu piemaksa.

Rokas, kas milēja darbu — gurušas.

Sirds, kas milēja darbu — atdusas. (I. Ziedonis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Berčam sakarā ar TĒVA nāvi. Preiļu 21. PMK kolektīvs

Pie tava kapa šodien klusi Sirds atvadoties tūkstoš paldies teic.

Par visu, ko tu esi veicis, Par visu, kas ir tavu roku darbs. (A. Auziņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonam Greižam sakarā ar TĒVA nāvi.

Agļonas internātskolas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀŅA BERCA, Lielā Tēvijas kara dalībnieka, piederīgajiem, viņu uz smiltāju izvadot.

Saunas ciema izpildkomiteja

Sāp sirds, no tēva šķiroties, Kad viņa taka smilšu kalnā let. (J. Rūsiņš)

Izsakām līdzjūtību Venerandai Bicānei, no TĒVA šķiroties. Mājas kaimiņi

Sirsniņi pateicamies Oskalna kolhoza administrācijai, mehānizator kolektīvam, radniekiem, kaimiņiem, kas dalījās ar mums lielajās bēdās, Benediktu Turlo uz smiltāju izvadot.

Piederīgie

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecel izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļā — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 339 eks. (latv. val. 9606 eks., krievu val. 3 733 eks.)

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169.

1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 1117.